

foreslaa, at Finantslovsforslaget gaar over til Landstinget.

Berg: Benyttende mig af en Bestemmelse i Forretningsordenen tillader jeg mig at foreslaa, at Forhandlingen om denne Sag standses, og at Sagen vides tilbage til Udvalget.

Formanden (Høgsbro): Dette Forslag om, at Sagen vides tilbage til Udvalget, er altsaa nu det, der foreligger til Forhandling.

Berg: Jeg skal begrunde dette Forslag. Det betyder, at jeg fra mit Standpunkt ikke ønsker, at det høie Thing voterer en Finantslov til dette Ministerium. Jeg anser dette, at give det nuværende Ministerium lovlig Grund under Fødderne, som en Anerkjendelse af dets Grundlovsopfattelse, af dets Politik. Denne Politik har ikke blot, jaalænge Ministeriet, har bestaaet, angrebet Valgretten, forjaavidt som man ikke har taget noget Hensyn til dens Betydning, men den har særlig — hvad der naturligvis er dens Hovedsynd — overtraadt Bevillingsrettens Bestemmelser, jaaledes som de klart og tydelig ere fastsatte i Grundlovens § 49, ikke blot overtraadt dem stærkt og tydeligt i 1877, men navnlig siden 1ste April 1885. Den har gjort det, ikke paaberaabende sig den gamle slidte Sætning, at Nød bryder alle Love — en Sætning, der i visse Tilfælde kunde være rigtig, men som i Reglen bliver misbrugt jaaledes, at den med Rette er kommen i stærk Mistredit — eller en lignende Sætning om, at Statens Frelse er den høieste Lov, altsaa ogsaa her til Lands høiere end Grundloven. For det Første har der aldrig været Nød paa Færde, for at Landet ikke kunde faae de fornødne Bevillinger, hvortil hvad Statens Frelse eller Statens Anliggender i det Hele angaar. Der har kun været Nød paa Færde for et Ministerium, der vil blive trods Grundloven. Dette Ministerium har etableret ved sine Handlinger en Opfattelse, som det forøvrigt mange Gange klart har fremsat for os, den nemlig, at naar den konstitutionelle, ansvarstrie Konge udvælger et Ministerium, kan dette Ministerium sidde, jaalænge det vil, og gjøre, hvad det vil trods Grundloven. Kan denne Sætning følges og gennemføres, da er det naturligt, at det ikke er nok, at man siger: det gjør ikke Noget, om der er en Opposition paa 20, 50, 100, om det er det ene Thing eller begge Thing osv.; thi det vil ikke være tilstrækkeligt for at hæbde Sætningen. Men for at hæbde den maa Ministeriet opfinde

en Lære, i Følge hvilken det kan tage de fornødne Penge for at blive sidde, naar det ikke kan faae dem af Rigsdagen. Det er den Lære, Ministeriet har opfundet, og det er den Lære, De have fulgt. (Udfrydelse af Rjær). Ja, det ærede Medlem indvender, at det er en enkelt Mand, der har labet Theorien. Det ærede Medlem fra Viborg Amts 1de Valgkreds (Rjær) har i den Henseende fuldstændig Ret, men hvem er det, der er gaaet efter denne gale Theori? Hvem er det, der har fulgt den i den Grad, at end ikke Theoretikeren selv har kunnet følge Trup med Udførelsen, saa at han maatte skrive sin Forsatningslære om for at følge med? Saaledes have de gennemført Læren. Det er ikke erkjendt af Ministeriet, at det er en Lære, som det kun har brugt i Nødstilfælde eller for Statens Skyld, og som det erkjender egentlig er ubrugelig og et Brud paa Grundloven. Tværtimod, den har hæbdet den som den sande Fortolkning af Grundloven. Den siger: Naar Folkethinget ikke vil høie sig for de Krav, der stilles til en Finantslov, med andre Ord opgive sin egen Selvbestemmelsesret i Bevillingsfager, saa have vi Frihed, saa handle vi selv. Det er kun Stallen, der er tilbage af Grundloven, naar denne Lov skal fastholdes. Vi lege kun Indehavere af Bevillingsmyndigheden, men vi ere det ikke, med denne Politik. Nylig har denne Ministeriets Politik, for at det kunde staa klart, at det staaar der, spingende Seirsskaien over vore Hoveder, faaet et tydeligt, klart og præcist Udtryk i dets Ordførers, Krigsministerens Udtalelser forleden Dag. Han siger: Vi have Magten, og vi bruge den. Det er deres ny Grundlov. Der er ikke Tvivl om — derpaa gif jo ogsaa hans Tale ud — at de ikke blot have Magten i og for sig, men Magten, støttet paa en ny Ret, der er stabt ved Magten. Ærede Medlemmer ere ganske nylig blevne mindede om, at dette vedblivende er Ministeriets Opfattelse, og ærede Kollegaer af mig have i Følge andre Forhandlinger hørt det i stærk Grundring, ligesom vi ogsaa have hørt det fra anden Side indenfor Ministeriet, at det i den Henseende staaar paa fuldstændig samme Standpunkt: Naar vi finde det bekvemt for os, saa bryde vi os ikke om Folkethinget Botum, saa tage vi Pengene selv. Jeg vil ikke gaa dybere ind paa saa kjendte Sandheder, men jeg vil kun potentere dette. Dette Ministerium har ført 4 Mars Regimente paa denne Maade. Det er gaaet yderligere og yderligere, det har udstedt provisoriske Tillægsbevillingslove, som det ikke en Gang har givet Folkethinget Tid til at forhandle, selv om det havde villet for